

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قطعه نامه دومین کنگره بین المللی و ششمین کنگره ملی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت

29 لغایت 31 اردیبهشت 1394 - کرمانشاه، ایران

با تاییدات خداوند متعال و تلاش های دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، دفتر آموزش بهداشت و ارتقای سلامت معاونت بهداشتی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، انجمن علمی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت ایران، انجمن بین المللی ارتقای سلامت و آموزش بهداشت (IUHPE) اساتید محترم داخل و خارج کشور، دومین کنگره بین المللی و ششمین کنگره ملی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت با حضور گسترده اندیشمندان و صاحب نظران داخلی و خارجی این حوزه از تاریخ 29 لغایت 31 اردیبهشت ماه 1394 برابر با 19 لغایت 21 May 2015 میلادی در شهر تاریخی کرمانشاه برگزار گردید. در سال جدید که به سال "همدلی و همزبانی دولت و ملت" مزین گشته است انتظار می رود با همدلی و تشریک مساعی بین دولت و عموم جامعه زمینه رشد و شکوفایی هرچه بیشتر حوزه سلامت فراهم گردد. جامعه علمی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت و شرکت کنندگان در این کنگره ضمن اعلام آمادگی خود برای همکاری با نظام سلامت، به منظور توسعه علمی و ارایه الگوهای کاربردی در بخش آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، بر موارد ذیل به عنوان حوزه های اولویت دار سلامت تاکید می نمایند.

1. با توجه به محوریت "سلامت در همه سیاست ها" که مورد تاکید سازمان بهداشت جهانی و هشتمین گردهمایی جهانی ارتقای سلامت هلسنیکی، در سال 2013 (1392 شمسی) قرار گرفته است، انتظار می رود که هیات های حاکمه در سطوح ملی و بین المللی از جمله متولیان برنامه ششم توسعه در کشور حمایت همه جانبه از حوزه سلامت را با ادغام سلامت در همه سیاست ها و برنامه ها در عمل نشان دهند و ظرفیت های لازم را در ارتقای همه جانبه سلامت جامعه ایجاد نمایند.
2. در حال حاضر که به منظور اجرای اصل 110 قانون اساسی، سیاست های کلی حوزه سلامت توسط مقام معظم رهبری ابلاغ شده و ارایه خدمات آموزش سلامت مبتنی بر اصول و ارزش های انسانی و اسلامی به عنوان یک اصل مهم مورد توجه قرار گرفته است و بر نهادینه سازی آن در جامعه تاکید شده است، جا دارد آیین نامه و دستورالعمل های اجرایی مربوط به ارتقای سلامت تدوین شود تا زمینه اجرای این سیاست در اسرع وقت در کوتاه مدت فراهم گردد.
3. با توجه به اجرای طرح تحول نظام سلامت و ضرورت توجه جدی به ارتقای سلامت انتظار می رود تا از طریق تخصیص عادلانه منابع کافی به فعالیت های پیشگیری و ارتقای سلامت، طرح های نوآورانه ملی و منطقه ای در این زمینه مورد حمایت جدی قرار گیرد؛ بی شک، این امر در تحقق و غنا بخشی نیات ارزشمند طرح تحول نظام سلامت موثر خواهد بود.

4. لزوم مشارکت فعالانه سازمان های غیر دولتی و مردم نهاد در اجرای برنامه های مدون توانمندسازی در افزایش ظرفیت جامعه برای مدیریت و مراقبت از سلامت خود، که در " برنامه کشوری ترویج خود مراقبتی " انعکاس یافته، با حمایت دولت مورد تاکید می باشد. لذا درخواست می گردد دفتر آموزش بهداشت و ارتقای سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی نسبت به حمایت جدی از برنامه مذکور اقدام نماید.
5. ضرورت اتخاذ سیاست ها و رویکرد جامع و کل نگر برای پرداختن به تعیین کننده های اجتماعی سلامت در تضمین عدالت و همچنین ارتقای تامین مالی پایدار در حوزه ارتقای سلامت مورد تاکید این نشست علمی است.
6. با توجه به نقش سایر دستگاههای اجرایی و نهادهای دولتی و غیر دولتی کشور در توسعه سلامت همه جانبه، انتظار می رود این سازمان و نهادها، با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ابعاد مسئولیت های سازمانی خود را در ارتقای سلامت جامعه و توانمند سازی افراد در سطح فردی، خانوادگی و اجتماعی تبیین و تدوین نمایند.
7. با توجه به اهمیت سلامت و توانمندسازی مناطق کمتر برخوردار و حاشیه نشین کشور، درخواست می شود وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، نسبت به تخصیص منابع مالی بیشتر همچنین توسعه همکاری بین بخشی برای ارتقای سلامت مناطق اهتمام ورزد.
8. بازجهت دهی نظام سلامت به سوی ارتقای سلامت، مستلزم بازبینی و اصلاح سیاست ها و اولویت های آموزش و پژوهش سلامت در کشور است؛ در این راستا، اتخاذ رویکردهای بین رشته ای و حمایت موثر از طرح های پژوهشی و پایان نامه های تحصیلی کاربردی و مشترک برای پاسخ گویی مؤثر به نیازهای واقعی جامعه و سایر بخش های اجتماعی از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد.
9. لزوم سرمایه گذاری در زمینه فن آوری های نوین و حداکثر استفاده از فضای مجازی پاک، شبکه های اجتماعی تحت وب، بازبهای رایانه ای و رسانه ها با محتوای سلامت به شکل خلاقانه مورد تاکید قرار می گیرد.
10. روزآمد نمودن برنامه ها و مداخلات آموزشی و اجتماعی در حوزه سلامت و استفاده از رویکردهای نوین از نیازهای فوری کشور می باشد که لازم است با تغییر نگرش دست اندرکاران از طریق ارایه الگوهای آموزشی و اجتماعی موفق در این راستا عمل شود. روستای سالم، شهر سالم، بیمارستان سالم، محیط کار سالم، مدرسه سالم و خانواده سالم، می تواند از نمونه های موفق این الگوها در هر جامعه بوده و انگیزه های حرکت هر روز بهتر از دیروز را در جامعه به سرانجام رساند.
11. با توجه به نقش محوری سواد سلامت در کمک به ایجاد سبک زندگی سالم، شایسته است وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، علاوه بر ارتقای دانش و مهارت های سواد سلامت در ارائه دهندگان خدمات، با همکاری نهادهای آموزشی و پرورشی و با نگاه ویژه به توانمندسازی زنان و کودکان، در فرایند جامعه پذیری و یادگیری فرایندی، در توسعه و پرورش افراد از ابتدای سالهای اولیه زندگی نقش موثرتری را ایفا نماید.
12. جامعه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت در خواست می نماید که دولت برای حمایت ملی، منطقه ای، و بین المللی جهت حفظ و ارتقای محیط زندگی و مبارزه جدی با تهدیداتی مانند جنگ، تروریسم، فقر، نابرابری، بی عدالتی و پدیده ریزگردها، در تعاملات بین المللی، نقش فعال و راهبرانه خود را ایفا نماید.

13. سلامت یکی از ارکان مهم توسعه اجتماعی است؛ بنابراین جامعه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت نسبت به روند افزایشی بیماریها و آسیب های اجتماعی در کشور مانند ایدز، افسردگی، تصادفات جاده ای، و بیماریهای مزمن از قبیل سرطان، دیابت و بیماریهای قلبی و عروقی حساسیت خود را ابراز نموده و جهت یاری رساندن به تمام دستگاه های ذیربط برای ایجاد سیاست ها و راهبردهای جامع کاهش دهنده موارد مذکور، آمادگی خود را اعلام می نماید.

14. در راستای اصل 44 قانون اساسی کشور مبنی بر کاهش تصدی گری دولت در ارائه خدمات، جامعه تخصصی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت کشور خواستار حمایت جدی و عملی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی برای ایجاد مراکز مشاوره و ارائه خدمات آموزش بهداشت و ارتقای سلامت با بهره گیری از متخصصان و کارشناسان ارشد این رشته می باشد. همچنین برقراری تعرفه های خدمات در این حوزه برای ساماندهی فعالیت های حرفه ای و پیشگیری از آسیب های ناشی از فعالیت ها و مداخلات غیرحرفه ای را درخواست می نماید.

15. با توجه به نقش کلیدی ارتقای سلامت در توسعه فردی و اجتماعی، استفاده بهینه از تمام ظرفیت های علمی و حرفه ای آموزش بهداشت و ارتقای سلامت ضروری است. لذا شایسته است برای اصلاح، استقرار و تقویت جایگاه ساختاری آموزش بهداشت و ارتقای سلامت در تشکیلات نظام سلامت از سطوح ملی تا محلی اهتمام مبذول گردد.

این قطعنامه در 15 بند در تاریخ 31 اردیبهشت ماه 1394 مطابق با 2015 May 21 مورد تصویب و تایید کلیه شرکت کنندگان، متخصصین، و اساتید و نیز انجمن بین المللی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، و انجمن علمی آموزش بهداشت و ارتقای سلامت ایران در این کنگره قرار گرفت.